

være dette, at der ikke har vist sig særlig Utilfredshed med den Ordning, som den Gang blev gennemført. Man kan maaske sige, at der heller ikke har vist sig særlig Tilfredshed, men Forholdet er dog som Regel det, at naar Talen er om Skatter, Skattelove, Skattegrundlag, mærker man aldrig megen Tilfredshed blandt dem, der skal betale disse Skatter. Men Utilfredshed har der efter min Opfattelse heller ikke vist sig at være. Naar man nu erindrer, at det jo gaar saaledes her i Landet, at naar der kommer 50 eller 100 Mennesker sammen, ender det meget ofte med, at der skal vedtages en Udtalelse, undertiden en Protest, saa kan man vel ogsaa nok gaa ud fra, at naar der i de siden Lovens Gennemførelse forløbne Aar ikke er fremkommet Udtalelser eller Protester fra Skatteyderne rundt omkring i Landet angaaende Ejendomsskatterne til Staten, tør det betragtes som et Tegn paa, at dette Skattegrundlag ikke har vakt særlig Utilfredshed. Men naar nu Forholdet stiller sig saaledes, at der ikke har vist sig særlig Utilfredshed med dette Forslag, er der et andet Forhold, som er kommet stærkt frem, navnlig i den senere Tid, og det er Utilfredsheden med Ejendomsskylden som Skattegrundlag. Fuldt ud Tilfredshed har der jo aldrig været med Ejendomsskylden som Skattegrundlag, men Utilfredsheden har sikkert aldrig været saa stor, som den er i Øjeblikket. Saaledes er det virkelige Forhold. Og nu er jeg ganske vist tilbøjelig til at mene, at en stor Del af denne Utilfredshed med Ejendomsskylden bunder i den Stilling, som Over-Skyldraadet har indtaget ved de betydelige Forhøjelser, som det har foretaget mange Steder. Om det er sket med god Grund eller med mindre god Grund, skal jeg ikke her komme ind paa, men givet er det, at Utilfredsheden med Ejendomsskylden som Skattegrundlag er stor og sikkert aldrig har været større end nu. Disse to Forhold, at der ingen Utilfredshed har vist sig fra Skatteydernes Side med den Ændring, der gennemførtes for Statsskatternes Vedkommende, og den store Utilfredshed, som har vist sig med Hensyn til Ejendomsskylden, mener jeg, at vi gør klogt i at tage Hensyn til. Jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende sige, at jeg er parat til at tage Hensyn dertil.

Med Hensyn til selve Lovforslaget, som det her foreligger, skal jeg ikke udtale mig nærmere. Der findes en Del Bestemmelser, som jeg betragter med Tilfredshed, og som jeg kan give min Tilslutning, men der findes ogsaa Bestemmelser, som jeg finder mindre tiltalende. For øvrigt er det

vel egentlig altid saadan, naar vi behandler Skattelove. Der er vist meget faa Skattelove, om hvilke man kan sige, at man er tilfreds med alle de Bestemmelser, der findes i dem; men naar man ser paa Forslaget her i dets store Helhed, tror jeg, man maa give den højtærede Indenrigsminister Ret i, hvad han sagde i Gaar, at det i Virkeligheden er et moderat Forslag. Det gennemfører ikke store Forandringer med Hensyn til Beskatning af fast Ejendom, det vil efter min Opfattelse ikke medføre nogen Omvæltning paa dette Omraade. Og saa vidt jeg kan se, berører det ikke Ejendomsretten. Det vil efter min Mening heller ikke paa nogen Maade svække Pantesikkerheden overfor de forskellige Ejendomme. Det forekommer mig derfor, at Kreditforeninger, Hypotekforeninger, Sparekasser og de øvrige Pengeinstitutter, der anbringer Kapital i faste Ejendomme, kan se paa Lovforslaget uden nogen som helst Bekymring. Det er mig ganske umuligt at se, at det skulde kunne medføre Vanskeligheder paa dette Omraade.

Saaledes er altsaa min Opfattelse af Lovforslaget, og jeg haaber, at det, naar det foreligger her ved tredje Behandling, har faaet en saadan Skikkelse, at jeg vil kunne stemme for det.

Johannes Jensen: Da det Lovforslag, vi her behandler, blev fremsat i Folketinget i forrige Rigsdagssamling, havde det et helt andet Indhold. Jeg vil erindre om, at det oprindelig gik ud paa for Købstædernes Vedkommende at tredoble Skatten, medens man her i København nøjedes med at fordoble den. Det udtalte Formaal med Lovforslaget var, at der skulde aabnes Adgang til en effektiv Ejendomsbeskatning, der kunde aflaste den personlige Beskatning. Der var ogsaa Bestemmelser vedrørende Grundstigningsskylden af et helt andet Indhold end i det her foreliggende Lovforslag. Jeg har derfor Lov til at sige, at det Forslag, vi nu behandler, ikke har synderlig Lighed med det oprindelig fremsatte. Jeg nævner dette med Tilfredshed, fordi det forekommer mig, at Lovforslaget, som det foreligger, ganske anderledes er i Stand til at samle et Flertal paa Rigsdagen end det oprindelig fremsatte. Naar man den Gang gennem en effektiv Ejendomsbeskatning vilde søge at aflaste de personlige Skatter, forfulgte man i Virkeligheden det samme Formaal, som man forfølger i en Række Købstæder og ikke mindst her i København, naar man tager høje Priser for Gas og Elektricitet, og lignende, der bruges i